14/04/2023

Μητροπολίτης Δράμας: «Θεμέλιος λίθος» στον οποίο στηρίζεται η πίστη μας είναι η πίστη στην Ανάσταση του Χριστού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας

Ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Δωρόθεος στην ποιμαντορική του εγκύκλιο για το Πάσχα 2023, αναφέρει ότι "ο τάφος του Κυρίου δεν ήταν «κοινός τάφος με γυμνά οστά». Δεν ήταν τόπος φθοράς και χώρος εκμηδένισης. Αλλά μήτρα ζωής και τάφος ζωοδόχος!"

'Ναί, όλοι οι άνθρωποι θ' αναστηθούν, αλλά με το Χριστό θα ζουν εκείνοι που Τον πιστεύουν και Τον αγαπούν. Εκείνοι που αφιέρωσαν τον εαυτό τους στην αγάπη του πλησίον, του αδελφού τους", υπογραμμίζει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δράμας:

Αδελφοί μου,

στις αρχές της φετινής Μεγάλης Σαρακοστής ζήσαμε το τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα με το μαζικό θάνατο πολλών νέων συνανθρώπων μας. Και διαπιστώσαμε, για μια άλλη φορά, ότι δεν μπορούμε να αποτρέψουμε το θάνατο, ούτε το δικό μας ούτε των αγαπημένων μας. Αντιμέτωποι με το θάνατο, δοκιμάζουμε την πιο οριακή απελπισία, ότι τα πάντα σβήνουν με το θάνατο.

Θέλουμε μεν να πιστέψουμε την πίστη και την ελπίδα της ανάστασης των νεκρών.

Αλλά δεν το παραδεχόμαστε κατά βάθος, όπως το περιγράφει κι ο **ποιητής Τάσος Λειβαδίτης**: «Καποτε συνάντησα ένα γνωστό μου στο δρόμο. Έχω ευχάριστα νέα, μου είπε! Τι, του λέω, αναστήθηκαν οι νεκροί; Από τότε φοβάμαι τις λέξεις. Τι τις θέλεις κι άλλες απογοητεύσεις;» (Τ. Λειβαδίτης, Εορταστικά, Ποίηση, τομ. 3).

Ούτε τη λέξη «Ανάσταση» δεν τολμούμε να πούμε !!!

Και το ζητούμενο δεν είναι αν επιβιώνει από το θάνατο ένα μέρος της ύπαρξής μας, για παράδειγμα η ψυχή. Το ζητούμενο είναι αν η ζωή συνεχίζεται ως ανθρώπινη ολότητα και όχι ως ένα μέρος του ανθρώπου.

Για την Εκκλησία και τους χριστιανούς, ο άνθρωπος συναποτελείται από σώμα και ψυχή. Η ψυχή χωρίς το σώμα είναι γυμνή. Το σώμα χωρίς ψυχή είναι νεκρό. Ο θάνατος είναι τραγωδία, γιατί διασπά αυτόν τον άρρηκτο δεσμό ψυχής και σώματος και διαλύει τον άνθρωπο, έστω κι αν συνεχίζει υπάρχουσα η ψυχή του.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι η ανάσταση του σώματος και η επανένωση με την ψυχή του, ώστε να έχουμε αναστημένο και ολοκληρωμένο πάλι τον άνθρωπο.

Και εδώ μας αποκρίνεται το Πάσχα του Κυρίου, το “Ανέστη Χριστός”.

Σήμερα, βράδυ της Ανάστασης του Κυρίου μας, με αναστημένη πίστη βιώνουμε ότι ο θάνατος δεν είναι η τελευταία πράξη της ζωής μας. Διαπιστώνουμε ότι ο Χριστός έγινε άνθρωπος, για να διακόψει αυτήν την τραγωδία του χωρισμού της ψυχής από το σώμα. Και για να διακόψει την πιο μεγάλη τραγωδία θανάτου, το χωρισμό του ανθρώπου από το Θεό.

Ο Χριστός πέθανε και αναστήθηκε. Δεν επέστρεψε απλώς στη ζωή. Πέρασε μέσα από το θάνατο, τον σύντριψε και δημιούργησε τα νέα ανθρώπινα δεδομένα. Έγινε για μας Ζωή και Ανάσταση.

Οι αναστάσιμοι ύμνοι αποδίδουν το γεγονός: «Δέχθηκα, λέει ο Άδης, ένα θνητό· έναν υποψήφιο θανάτου. Ξεγελάστηκα! Διότι δεν μπορώ να τον κρατήσω στην εξουσία μου!».

Άνοιξε ο τάφος και βρέθηκε κενός, άδειος! Δεν υπήρχε εκεί «νεκρός», δεν υπήρχε «πεθαμένος». Ο ενταφιασμένος ήταν η αυτοζωή και η πηγή κάθε ζωής. **Και ο τάφος Του δεν ήταν «κοινός τάφος με γυμνά οστά». Δεν ήταν τόπος φθοράς και χώρος εκμηδένισης. Αλλά μήτρα ζωής και τάφος ζωοδόχος!**

Με τον ίδιο τρόπο που αναστήθηκε ο Χριστός, θα αναστήσει ως Θεός όλους τους κεκοιμημένους. Τότε θα βιώσουμε ότι ο Χριστός, όταν αναστήθηκε από τους νεκρούς, έγινε «απαρχή των κεκοιμημένων». Δηλαδή, έκανε την καλή αρχή. Για να έλθει και η δική μας σειρά.

Η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου μας είναι το πιο μεγάλο γεγονός, γιορτή για την Εκκλησία. Είναι η Λαμπρή εορτή. Είναι η εγγύηση για τη δική μας ανάσταση. Όπως λέει ο προφήτης Ησαίας: «Θα αναστηθούν οι νεκροί. Θα βγούν έξω όσοι είναι μέσα στους τάφους. Και θα χαρούν όσοι είναι ζωντανοί την ώρα εκείνη» (Ησαίας 26,19).

Αγαπητοί μου αδελφοί,

ο «θεμέλιος λίθος» στον οποίο στηρίζεται η πίστη μας είναι η πίστη στην Ανάσταση του Χριστού και η ελπίδα για τη δική μας ανάσταση.

Αν λιγοστέψει η πίστη στην ανάσταση και υποβαθμισθεί, όλα τα άλλα δόγματα της πίστης μας καταντούν κενά, χωρίς περιεχόμενο.

Και τότε, για τη ζωή μας θα απομένει κυρίαρχο ένα τυραννικό “δόγμα”, ένα βασανιστικό σύνθημα: «ας φάμε και ας πιούμε, διότι αύριο θα πεθάνουμε».

Όμως, ο Χριστός σταυρώθηκε για μας, πέθανε για μας, κατέβηκε στον Άδη για

μας, αναστήθηκε για μας. Και «αν πιστεύουμε ότι πραγματικά ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε για μας, τότε είναι σίγουρο ότι και όλοι εκείνοι που πέθαναν σωματικά με πίστη στο Χριστό θα αναστηθούν, κατά το θέλημα του Θεού, σε μια ζωή για πάντα κοντά στο Χριστό» (Α΄ Θεσ. 4,14).

Χρειάζεται όμως προσοχή! **Ναί, όλοι οι άνθρωποι θ' αναστηθούν, αλλά με το Χριστό θα ζούν εκείνοι που Τον πιστεύουν και Τον αγαπούν. Εκείνοι που αφιέρωσαν τον εαυτό τους στην αγάπη του πλησίον, του αδελφού τους.**

Ας ζωντανέψουμε την πίστη μας στην Ανάσταση του Χριστού, προσδοκώντας την ανάσταση των νεκρών μας και τη δική μας ανάσταση.

Χριστός Ανέστη! Και ο συλλογικός άνθρωπος θα αναστηθεί μαζί Του!

Αληθώς Ανέστη ο Κύριος! Και όλη η ανθρωπότητα θα αναστηθεί "επ᾽ ελπίδι ζωής αιωνίου".

Ευχέτης όλων προς τον Αναστημένο Κύριο μας Ιησού Χριστό

Ο Μητροπολίτης σας

† Ο Δράμας Δωρόθεος